

Diumenge 5 de PASQUA "B" 28 d'abril de 2024

Diumenge passat, amb la imatge del Bon Pastor, l'Evangelí explicava com són les relacions entre Jesús i els seus seguidors. Aquesta mateixa relació avui la veiem en l'Evangelí a través de la imatge del cep i de la sarment i del vinyater, que ve a ser imatge de Déu. El text ens ha parlat de donar fruit, d'esporgar la planta, d'estar units al cep. Després, tot això ho aplica a la relació que ens cal tenir nosaltres amb Déu: ens cal estar-hi units, treure allò que no dona fruit i fer possible que donem fruit de veritat. Podar suposa tallar, ferir la planta, treure-li, cosa que li ha costat temps i esforç. Però la poda és essencial per tal de poder donar més fruit, perquè la planta quedi més concentrada en el que val la pena, i no perdi ni el seu vigor ni la seva força.

La primera lectura ens ha explicat com Sant Pau, que ha passat de ser perseguidor de cristians a ser predicador de Jesús, té dificultats entre els que el coneixen, ja que se'n malfien d'ell, no s'acaben de creure com hagi capgirat radicalment la seva vida. Sant Pau va haver de podar, treure coses importants de la seva vida passada, per així poder donar fruit i esdevenir el gran predicador de Jesús. La segona lectura ens recorda que donarem fruit si la nostra vida no es queda sols en paraules i frases, sinó que va a l'estimació de veritat, estimació que s'expressa amb obres i amb fets.

Per donar fruit cal que es produeixen les condicions adequades. I quines són aquestes condicions? Estar units a Crist, Ell que és el cep, per poder tenir vida. Estar disposats a donar la vida, de la mateixa manera que Jesús la dona. Donar la vida amb fets i amb obres, amb actituds de servei, d'amor, de perdó, vivint i donant testimoni de la nostra fe. Per poder fer tot això caldrà deixar-se esporgar, treure tot allò que xucla la vida autèntica de Jesús. L'Evangelí ens ha parlat d'un flux, d'un cicle, d'amor del Pare cap a Jesús i del Fill cap a les persones. I aquest flux cal que s'estengui entre totes les persones. Però per tal que tot això pugui ser realitat caldrà que restem estretament units a Crist. Sense aquesta unió quedaríem al marge d'aquest cicle d'amor i esdevindrem sarments mortes, que no serveixen per a altra cosa que per fer-ne foc.

Com són els fruits que jo dono?. Estic unit al Cep, que és Jesús? Procuero que mai es trenqui aquest flux d'amor de Déu cap a mi?. Pensem-hi una mica

Parròquies de l'Arxiprestat de Banyoles

Suplement Parroquial

28 d'Abril de 2024

ORDENACIÓ EPISCOPAL I INICI DEL MINISTERI PARAULES FINALS DE FRA OCTAVI VILÀ I MAYO

Sant Agustí va escriure una frase que ha fet fortuna perquè sintetitza molt bé el paper del bisbe. Deia: «Soc bisbe per a vosaltres, soc cristià amb vosaltres. La condició de bisbe comporta un deure; la de cristià és un do; la primera comporta un perill; la segona, la salvació». Soc a Girona, doncs, com a bisbe per compartir amb vosaltres la nostra fe, per ser cristià amb vosaltres, per viure tots junts la nostra fe en Crist ressuscitat i per servir-vos, tal com m'ha encarregat el nostre papa Francesc en nomenar-me bisbe d'aquesta històrica seu. Vinc a succeir el bisbe Francesc, que donà la seva vida fins al seu darrer alè al servei d'aquesta Església, com abans ho feren el bisbe Carles, el bisbe Jaume, el bisbe Narcís, el bisbe Josep i tants d'altres abans; tots ells, lligams d'aquesta cadena de la qual soc l'anella 115. El lema que he escollit vol dir, segons si

en fem la traducció del llatí més o menys literal, que siestic al capdavant vostre és simplement per servir-vos, per ser-vos de profit. L'episcopat no té cap altre sentit que el servei a Crist, a l'Església, als qui formem la diòcesi i, en definitiva, a tots els nostres conciutadans. Avui aquestes paraules no volen ser pas una declaració programàtica ni un assaig teològic sobre el ministeri episcopal. Explicava el papa Benet XVI: «El meu veritable programa de govern no és fer la meua voluntat, no és seguir les meves pròpies idees, sinó posar-me, juntament amb tota l'Església, a l'escolta de la paraula i de la voluntat del Senyor i deixar-me conduir per Ell». Voldria ara adreçar-me a tots als qui sou aquí i als qui no ens heu pogut acompanyar presencialment, als creients practicants, als practicants ocasionals, als qui per una circumstància o altra viviu ara un moment de dubte, de desencís o d'allunyament de la fe; als qui creieu en Crist i als qui no hi creieu; perquè per a tots hem de ser llavor d'esperança, amb la nostra fe regada amb l'aigua del baptisme, que simbolitza la nostra incorporació a l'Església.

Demano avui al Senyor –i en primer lloc per a tots els qui formem l'Església de Girona– que estiguem edificats sobre pedra, que ens alcem com a temple per a Déu, que ens fem idonis per rebre Déu, que la nostra esperança no fluctui entre els dubtes, i que estiguem consolidats sobre roca ferma. Això vol dir viure la nostra fe amb convenciment, amb fermesa, amb il·lusió, i viure-la sobretot amb esperança. No podem perdre mai l'esperança. Si som cristians no tenim dret a perdre-la. No té sentit perdre-la, perquè seguim Crist, que és esperança per a nosaltres els creients, i és qui hem de proclamar com a esperança per a tot el món. Hem de ser sempre testimonis de l'amor de Crist, aquell qui es va fer amor fins a l'extrem i que ens estima a tots. No tinguem mai por de tenir esperança. (Fragment)

AQUESTA SETMANA

DIMECRES, PRIMER DE MAIG: A les dotze del migdia **PRIMERA COMUNIÓ** dels dotze nens i nenes que s'hi han preparat aquest curs.

Aquest dia, en no ser festa de precepte, la missa a les parròquies serà a l'hora de costum: el capvespre, a les 7 a Sant Pere i a les 8 a Santa Maria

MATÍ DE PASQUA

Avui en despertar-me he mirat per la finestra:
Els carrers no han canviat.
Les persones són les mateixes.
El món sembla igual de boig
hi ha desigualtat i injustícia
i les guerres no acaben.

Què ha passat, Senyor, d'ahir a avui?
He tancat la finestra
i he mirat cara a cara les meves preguntes.

Aquesta nit, el temps s'ha trencat
i s'ha obert l'eternitat a l'ésser humà.
El mal, en el seu imparable ascens,
ha perdut una batalla clau.
Els que ploren han vist les seves llàgrimes eixugades
I una abraçada immensa els aixopluga.
Avui, una llum nova banya el món.
Una veu diferent parla de pau i amor.
I, sense adonar-me'n, hi ha resurrecció a cada pas.

Óscar Cala sj

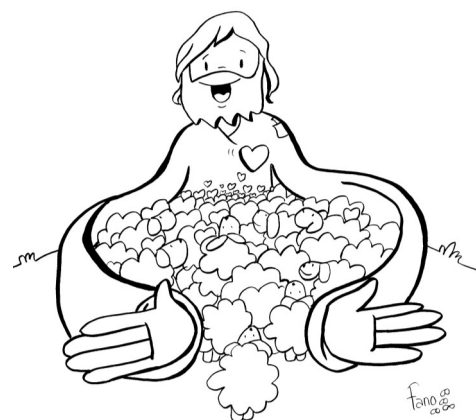
Moviment Parroquial

HA REBUT EL BAPTISME

Carlos Alberto Martínez Puerto

HAN MORT I HEM PREGAT PER

Jordi Casademont Costa, de 88 anys
Juan José Fontalba Gómez, de 74 anys
Maria Gironès Sala, de 101 anys
Maria Rosa Roca Mir, de 92 anys

*L'Església vivia en pau per tot Judea,
Galilea i Samaria.*

*Així creixia, s'anava edificant,
i vivia constantment
a la presència del Senyor,
confortada per l'Esperit Sant.*

(Fets dels Apòstols,5, 30-31)

En les misses del 29 d'abril al 5 de maig de 2024 pregarem per:

A Santa Maria

A Sant Pere

Dilluns	8 v	Tots els difunts; Miquel Serra Clotas, Anna Maria Molina Planas	7 t	Ànimes
Dimarts	8 v	Pepita Castany i difunts de la seva família; Carme Figueres de Ametller	7 t	Ànimes
Dimecres	8 v.	Miquel Bustins Mas (Aniv.) i Carme Roura Masó; Dolors Avellana Boada	7 t	Ànimes
Dijous	8 v	Família Pujol Camps	7 t	Ànimes
Divendres	8 v.	Intenció Particular	7 t	Ànimes
Dissabte	8 v.	Pilar Rubirola Matamala; Isidre Salvatella Soler	7 t	Família Costabella Casadevall; Intenció Particular
Diumenge	10 m.	Intenció particular; Joan Olivas	11 m	Comunitat Parroquial
	12	Mn. Josep Maria Amich; Lluís i Rafel Juncà i Teresa Llurba		
	8 v.	Joan Roure Marturià		